

Agapitus

Martina virgo

Berillus eps

Dipolitus eps

Agapitus illustris adolescētulus p hoc temp^o apud prenestinā sabinorū
urbē quidenis iussu alexādri impatoris martyrio coronat. Ipse cū qñ
decim eēt annoꝝ ⁊ amore xp̄i martyrio flagraret: ab impatore cōprehēn-
dit. ⁊ primo neruis crudis cedit: deinde vrbis presidī vt sacrificare cōpelleretur
tradit q̄ eū durissimo ⁊ squalido carceri statim reclusit vbi p̄ q̄tuor dies eidē cibū
oēm negavit: inde eidē presidī exhibit^o p̄unas ardētes eidē sup caput ei^o apponi
iussit. ⁊ cū gr̄as deo ageret flagellis iterū cedit ⁊ nudus capite deorsus verso su-
spēdit: ⁊ bulienti aq̄ corp^o ei^o pfundit. ⁊ adhuc martyris xp̄i maxillas fregissent
preses ex tribunali corruēs tristē emisit aiām. Quo audito impator eū leonibus
obijci precepit. Sed fere māsuete facte pedib^o martyris se inclinauerūt. vidētes
sceleris mīstri tulerūt sanctū martyre ⁊ inter duas colūnas gladio pcusserunt sub
die. xv. kal. septēbris. Corp^o v̄o eius a xp̄ianis nocte sublatū: ibidē miliario ab
vrbe primo positum est in sarchophago nouo nutu diuino inuēto.

Martina romana virgo ⁊ q̄dē sc̄tissima p hoc tēp^o
cū eximie christiane veritatis virtutisq̄ esset mu-
lier ab alexandro principe cōprehensa cū xp̄m nega-
re oīno recusaret diuersis tormētōꝝ generib^o cruciat^o
cū eīm pulcherrima erat i ei^o amore exarsit. exhortat^o q̄
ad culturā ydolorū vt eā sociā impij haberet. Apollo
aut in ei^o aduentu cōminut^o est: deo eīm se vouit mēte
⁊ corpe castā. Iussa deinde cedi ⁊ i carcere posita in q̄
i meso lūie pfusa i manu hñs tabulā scriptā. quā ma-
gnificata sunt opa tua dñe oīa i sapia fecisti. iussit po-
stea eā extendi ⁊ mēbra ei^o spatib^o incidit: in oīb^o deum
glorificās. imissus leo ad eā in cunctis illesa cū i fide
imobilis pmaneret gladio tandē cesa martyrij palmā
primo die Januarij pmeruit.

Quirici^o preterea roman^o patric^o ⁊ ipse vna cum
iulita matre hac tēpestate apd romanā ciuitatez
alijs inūerabilib^o secū iūctis martyriū ydib^o Julij cō-
pleuerūt: lz historia eoz inter apocriphos reperiat

Berillus arabs bostren^o eps vir doctissim^o cū ali-
quāto tpe gloriose rexisset eccliam ad extremus
lapsus i heresim q̄ xp̄m ante incarnationē fuisse negat
origenis tñ ope ad veritatē reduct^o varia postmoduz
scripsit opuscula: maxie v̄o epl̄as aliq̄t: q̄b^o origeni p
sana doctrina gr̄as agit. Extat ⁊ dialogus origenis
⁊ berilli in quo berillus hereseos arguit.

Porphir^o atheniēsis pbs ⁊ quidē excellētissim^o
p hec tpa maxio i precio fuit. q̄ ⁊ si origenis pre-
sbyteri precipu^o amator ⁊ laudator fuisset: christiani
tñ nois acerrim^o psecutor fuit: ⁊ p̄pterea multas ob-
trectationes ⁊ blactrationes p̄ orthodoxā fidē igessit
q̄s diu^o augustin^o refellit: lz trinitatē pfectā ponat: hic
q̄s inter cetera ysagogas. i. introductiones ad arestotel^o
cathegorias. i. pdicamēta adiecit ⁊ d̄sc̄psit alia mlta.

Dipolit^o cuiusdā ecclie eps: q̄ rōnē pasce ⁊ tpoz
canones scripsit vsq̄ ad primū annū alexandri
impatoris. xvj. annoꝝ circulū reperit ⁊ eusebio q̄ sup
codē pasca. xix. annoꝝ circulū cōposuit occasione de-
dit clar^o habet. Scripsit etiā nōnullos inscripturas
cōmentarios precipue exameron ⁊ in p̄phet̄.

Filiū q̄s africanū inter scriptores sui t̄pis nobi-
lissimū his t̄pibus fuisse ⁊ floruisse (diu^o hierony-
mus refert) cuius quinq̄ de temporibus extant volumina: ⁊ de trinitate per gr̄ade volumen perscripsit. ⁊
ad magnū origenē epl̄am in qua ostendit susanne fabulā apud hebreos nō haberi contra quez doctā epl̄as
scripsit origenes. hic cū l̄faruz cultoz ⁊ amator existeret ⁊ multis diuicijs flozeret apud cesareā palestine ve-
bem bibliothecā insignem suo noī cōdidit. ⁊ cū honorabilis plurimū haberet sub. ad. aurelio antonino
cesare legationez p̄ restauratione castelli emaus suscepit qd̄ postea reedificās nichopolim appellauit.

Quirinus martyr

Porphirius pbs

Julius african^o

